

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvs De Conscientia, De Peccatis, De Legibvs, De Fide, Spe,
Et Charitate

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

7 Vtrum priuilegiatus teneatur suo priuilegio vti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](#)

est in tuo, ac in alieno territorio, sed ab obligatione illius legis exemplius ex virtute priuilegii : ergo ubique exemplius es. Et confirmo. In lege communis, & generali non dispensat Episcopus, nisi ex commissione Pontificis ; sed si Pontifex dispensaret, valeret dispensatio, & priuilegium pro omni loco. Ergo etiam valet, quando dispensat Episcopus. Quia ratione dicunt communiques Doctores dispensatum ad plura beneficia à legato Sedis Apostolicae, possit vobis ea tenere, & accipere, quia nomine Pontificis dispensatio in iure communis facta est : & ita docet Suarez libro 8. cap. 26. à num. 15. & seqq. Salas disp. 17. sect. 10. Bonacina disp. 1. qu. 3. punct. 6. num. 4. Sanchez l. 8. de matrimonio. 3. num. 17. Azor. l. b. 5. cap. 23. que. 6. & alij plures ab eisdem relata.

7 Sed obiectus primo. Si ea, quae sunt prohibita iure communis, speciali etiam constitutione, & mandato superioris illius loci prohiberentur, priuilegium te liberare non potest ab ilorum obligatione : ergo neque liberat, quando solum iure communis sua prohibita. Probo consequentiam, quia prohibicio specialis non addit speciale obligationem ; alias grauius deliquerint iubet, quories à pluribus superioribus illis materia proibit. Secundum Episcopum illius loci tibi prohibere potest vobis priuilegium à tuo Episcopo concessi : quia constitutionibus, & mandatis illius Episcopi, ubi resiles, obligari, sicut exerci committentes. Item si est priuilegium de non iejunando diebus prohibitis ab Ecclesia, potest tibi imperare iejuniu, cui præceptio debet obedi. Ergo signum est priuilegio non integrum liberatum te esse à præcepto. Tertio ideo teneris seruare statuta, & leges loci, quae transi, & quia per habitationem etiam transeuntem factus es pars illius loci, & est inconveniens, quod pars discordet à toto, sed eadem ratio, inquit, efficiatur militaris in lege ymptis. Ergo. Quartio ideo priuilegium sui Episcopi non iejunandi, non te eximit à constitutione, & lege iejuniu alterius Episcopi, quia est diversa lex, & diversa obligatio ab ea, à qua dispensationem obtinuit ; sed lex communis, & generalis, esti physice una, & eadem in omni loco videatur esse : at morales, & secundum obligationem, in qualibet loco distincta est, quod ex eo sufficiens confit, quia abrogari potest conseruandae in uno loco perferendae in alio. Ergo licet tuus Episcopus tibi priuilegium concesserit in lege communis, non inde infetur in omni illius obligatione concessisse, sed solum in obligatione sui restrictio. Ergo obligatio alterius territorij, quia transi, te ligat.

8 Verum esti haec argumenta, & pricipue quarum satis probabilem reddantur sententiam affirmantem priuilegium à tuo Episcopo concessum nos te liberare ab obligatione legis communis quodammodo in alio Episcopatu commoraris : nihilominus, quia contrarium est communis receptum, ideo refutandum est. Quare ad primum dicimus non probitionem factam per statutum speciale, non addere supra communem legem speciale obligationem in his, qui lege communis ligantur ; quia omnem obligationem, quam inducere potest, habent iam à lege communis : at in his, qui à lege communis exempti sunt, valer obligacionem inducere, quia non est rite impeditur.

Ad secundum nego Episcopum illius loci, in quo transeuntes resiles, ubi impedit posse vobis priuilegium à tuo Episcopo concessum, nisi ex subregione arguitur, neque impetrare iejuniu, quo iam exemptus es, nisi aliquam speciale, & honestam causam habeat : potest tamen tibi impedit vobis priuilegium, quounque illi priuilegium manifeste, quia ad manifestationem te obligare potest. sic Suarez illo cap. 26. num. 17. Ex quo si, si licetiam habetas celebri, administrandi factamenta, eligendi Confessorem, comedendi carnes diebus prohibitis, &c. debere Episcopum examinato priuilegio tibi liberum vobis relinquere.

Ad tertium concedo ideo forentem obligari constitutionibus loci, quia est factus pars illius, & non habet priuilegium exemptionis ab illorum obligatione : at quia ab obligatione legis communis habet priuilegium exemptionis, ideo legem communis non teneat.

Ad quartum concedo te obligati lege, & constitutione municipali, quia est diversa lex à diverso legislatore prouenientia, à quo non habes exemptionem : at non obligari lege communis, quia esto in diversis locis habeat distinctam obligationem, ab omnibus illis exemptus es per priuilegium concessum ab ipsorum legislatore, nomine enim ipsius tuus imministratus Praelatus priuilegium, & dispensationem concessi : & cum dispensatio fuit facta abolitur, pro omnibus locis debet intellegi.

P V N C T U M VII.

Vtrum priuilegiatus teneatur suo priuilegio vti.

¹ Nemo teneatur speciali priuilegio vti.

² Excipiatur, nisi per priuilegium legi subiectatur, cum anterior subiectus non esset.

3 Explicatur supradicta limitatio.

¹ R Eolutio communis est neminem tenere suo speciali priuilegio vti, cap. si de terra, de priuilegio. quod enim in favorem alius factum est, non debet in gravamen eius reverti, ex regn. 61. de regul. iuris in 6. Neque contra hanc resolutionem obstar, quod clericus debet vti priuilegio fori, & canonis, si casus occurrerit, quia non cogitur vti priuilegio sibi specialiter concessio, sed priuilegio concessio clari clericali : & cum ipse statum clericalem à se abdicare non possit, neque etiam priuilegium poterit abdicare.

² Aliqui limitant supradictam resolutionem, dammodo per priuilegium non fiat obstat, qui ante illicet erat, & legi subiectus : nam in huicmodi casu teneat priuilegium suo priuilegio vti. Exemplum adhuc in præcepto audiendi Missam tempore interdicti, quo ratione interdicti excludatur : at si priuilegium habetas audiendi Missam tempore interdicti, illam audire debet. Ecce qua ratione priuilegio vti cogitur : si Bonacina disp. 1. qu. 2. punct. 4. fine. Idem est in coniuge votum castitatis habente, qui ob matrimonij ius teneat redde debitum potest : at si alter contum adulterium commisit, jam ratione illius excludatur à redditione & non solum exceptatur, sed neque potest reddere, quia tunc votum castitatis feruari potest, vt docet Sanchez lib. 9. de matrimonio. disp. 6. num. 15.

³ Verum, vt recte notavit Suarez lib. 8. de legib. cap. 23. n. 9. circa finem, haec non est limitatio communis resolutionis, quia obligatio in supradictis casibus non proponit ex priuilegio, sed ex voto aut Ecclesia præcepto, nam in illo casu interdicti priuilegium tollis interdictum respectu priuilegiorum : sublato aurem interdicto, præceptum Ecclesia manet, quo priuilegiorum obligatur. Ergo non ex priuilegio, sed ex præcepto Ecclesia nascitur obligatio. Et idem est in illo coniuge votum castitatis habente, impeditur enim ab oblatione voti ob ius alterius coniugis potestis debitum, quo iure priuat per adulterium, & si celstis impedimentum, quod coniugis innocens habebat feruandi integrum votum, tenetur ergo posito adulterio illud feruare, quae obligatio non ostendit formaliter ex priuilegio obtento per adulterium, sed ex voto facto.

P V N C T U M VIII.

Vtrum priuilegiatus vti possit suo priuilegio aduersus partem priuilegiatum?

¹ Affirmative responderetur.

² Quid dicendum, si in re diversa alius priuilegiatus sit?

¹ C Onclusio est affirmativa, & ratio evidens, quia si tuum priuilegium æquale est alteri priuilegio illo non derogabitur : vt ergo illo poteris, non obstante alterius priuilegio. Explico conclusionem. Exemptus es à decimis solvendis, alius item similius exemptus est, exemptio alterius non potest tuam impedit, sed ex omnino per accidentem, alia impedit simili plurius idem priuilegium exemptionis concedi, si vobis priuilegium alterum impedit posset : sic Couart. in reg. possessor. 2. p. 8. 2. num. 4. Suarez lib. 8. cap. 23. num. 3.

² Difficiliter ergo solvitur est, an ut possit tuo priuilegio aduersus illum, qui in te non simili, sed diversa est partis priuilegiatus : v. g. exemptus es à decimis solvendis : alius habet priuilegium accipendi decimas à quocunque, qui in suo territorio existit. Item habes priuilegium, ne ob debita possis vinculis alligari, alius vero habet priuilegium comprehendendi quemlibet fidi debitorum, poterit ut tuo priuilegio : nam si illo vice sit, iam tuum priuilegium superius est alio, siquidem praeventus aduersus illum.

Dicendum ergo est in supradicto casu te vti posse tuo priuilegio, nisi per priuilegium alterius sit specialiter derogatum, quia cum tuum priuilegium sit speciale, & aliud sit generalis, speciale praevaleat : quia generi derogatur per speciem. ex reg. 34. 2. num. 1. Neque obinde sit tuum priuilegium praevaleat aduersus illum, quia in generali subintell. sumunt excepti priuilegiatus specialiter : sicut in omni lege generali subintelliguntur excepti qui priuilegium exemptionis haberint : & ita non sunt priuilegia formanter contraria, licet videantur esse, sed unum est generale, & aliud speciale, non specialiter opponuntur generali, sed ab illo exceptum. & ita tradit Emanuel Rodriguez tom. 1. q. 9. reg. quæst. 9. artic. 11. vbi duplice exemplo conclusione illud stat, que ibi videri possunt, & tradit optimè Salas disp. 17. sect. 14. sub num. 74. Quod si priuilegium repentinus contraria, neque aliqua via appareat, quomodo concordiam reduci possint, ut verumque valeat, cum examinandum est, quod sit antiquus, vel ab alio Praelato concessum. & illud iudicandum est præualeat : aliud vero illi contrarium cessat. sic Suarez lib. 8. cap. 23. num. 5. & 6. Ex quo colligit Emanuel Rodriguez supra. Si aliquod monasterium adificatum priuilegio gaudeat, ne aliud intra certas canas adificetur, & alteri sit concessum intra canas illas adificari, nisi supradicto priuilegio derogatur.